

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Germanwings GmbH

Vastustaja: Amend

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu õigusest tuleneva võimude lahususe põhimõttega on kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu esitatud määruse nr 261/2004/EÜ⁽¹⁾ tõlgendus, millega kohus kõrvaldab olemasoleva ebavõrdse kohtlemise ja mille kohaselt on pelgalt üle kolme tunni hilinenud lennu reisijatel õigus saada hüvitist määruse artikli 7 alusel, kuigi määruse kohaselt tekib asjaomane õigus vaid lennureisist mahajätmise ja selle tühistamise korral ning lennu hilinemisel on reisijatel õigus üksnes määruse artiklis 9 ettenähtud abile ning kui lend hilineb rohkem kui viis tundi, siis ka määruse artikli 8 lõike 1 punktis a ettenähtud abile?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 101).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 10. augustil 2011 — Jutta Leth versus Austria Vabariik, Alam-Austria liidumaa

(Kohtuasi C-420/11)

(2011/C 319/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Jutta Leth

Vastustaja: Austria Vabariik, Alam-Austria liidumaa

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ⁽¹⁾ artiklit 3, mida on muudetud nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ⁽²⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiiviga 2003/35/EÜ⁽³⁾, tuleb tõlgendada nii, et

1. mõiste „aineline vara” hõlmab ainult vara ainelist aspekti või ka selle väärtust;

2. keskkonnamõju hindamise eesmärk on kaitsta ka üksikisikut varalise kahju eest, mis tuleneb tema kinnistu väärtuse vähenemisest?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 175, lk 40; ELT eriväljaanne 15/01, lk 248).

⁽²⁾ Nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiv 97/11/EÜ, millega muudetakse direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eratööde keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 73, lk 5; ELT eriväljaanne 15/03, lk 151).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiiv 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse ning muudetakse nõukogu direktiive 85/337/EMÜ ja 96/61/EÜ seoses üldsuse kaasamisega ning õiguskaitse kättesaadavusega (ELT L 156, lk 17; ELT eriväljaanne 15/07, lk 466).

1. septembril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-450/11)

(2011/C 319/18)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Afonso ja L. Lozano Palacios)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

- Tunnistada, et kuna Portugali Vabariik kohaldas vastavalt 3. juuli dekreetseaduses 221/85 sätestatule reisibüroode käibemaksu erikorda reisiteenustele, mida müüakse isikutele, keda ei saa lugeda reisijateks, siis on see liikmesriik rikkunud käibemaksudirektiivi⁽¹⁾ artiklitest 306–310 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Portugali Vabariigi poolt erikorra kohaldamine, mis laiendab seda teenustele, mida reisibürood osutavad teistele reisibüroodele või muudele käibemaksukohustuslastele, keda ei saa lugeda reisijateks, ei ole kooskõlas liidu normidega selles valdkonnas, kuna käibemaksudirektiivi sätted nõuavad seda, et erikorda kohaldatakse üksnes reisijatele osutatud teenustele.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).